ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 Ἰουλίου 1923 Πανηγυρίου Ἱερομ. Σελίνη 8 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Σ. — ΑΡΙΘ. 2037 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» εἰς τὸ προγραμματικὸν ἄρθρον του, δὲν εἶχεν ἐπεκταθῆ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματο., διότι ἐθέωρα ταύτην, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ ἐθνικὴ ὑπόθεσις εἶναι ἀκόμη ἐκκρεμής, ὡς συζήτησιν, ὄχι μόνον ἄκαιρον, ἀλλὰ καὶ ἐπ ζήμιον.

Ἤδη ὅμως τὸ πολιτειακὸν ζήτημα ἐτέθη καὶ πολὺ ὑπὸ συζήτησιν, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν συναδελφων. Κ ὶ ἀποτελεῖ πλέον καθήκον κοὶ τ ῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» νὰ ἐκθέσῃ ἐπὶ τ ῦ κεφαλαίου τοῦ ζητήματος, ἀνεπιφυλάκτως τὰς γνώμα τον.

**

Ἀποτελεῖ βεβαίως κοινοτοπίον ἡ ἀλήθεια, ὅτι *Σύγχρονον Πολίτευμα εἶναι ἡ Δημοκρατία*. Καὶ ὅτι ἡ ὑπ ρξις κληρονομικοῦ Ἀρχοντο, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐπ ὶς ἡμ ς τὸ ὁποῖον καταλύσαν τὰς προλήψει , ἐπιτάσσει νὰ τίθε ται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Λαῶν φυσικοὶ καὶ ὄχι κληρονομικο. Ἀρχηγοί.

Καὶ ἐν οὐτὸ εἶναι ἀληθὲς δ' ὅλους τοὺς συγχρόνους Λαούς, εἶναι φυσικὰ ἀπείρως περισσότερο ἀληθὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα. *Ἀπετέλει, διὰ τὴν χώραν μας, ἐπιταγὴν καὶ ἱστορικῆς δικαιοσύνης. καὶ ἡθικῆς τάξεως, ἡ μεταβολὴ τοῦ Πολιτεύματος.* Διότι ὁ Τόπος ἐδοκιμάσθη βαρύτατα καὶ ἀπὸ τὸν θεσμόν, καὶ ἀπὸ τὴν Δυνασστείαν.

Καὶ ἀπειλεῖ ἀκόμη καὶ *στοιχειώδη πράτσιαν διὰ τὸ μέλλον*, διότι μόνον τυφλοὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ἡ Βασιλεία, καὶ πανταχοῦ, καὶ περισσότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποτελεῖ κίνδυνον καὶ παρ ρράσεως τοῦ Πολιτεύματος, καὶ νοσηροῦ ἐπηρεασμοῦ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς χώρας, καὶ ἀπισθοδρομήσεως τῆς κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς. Ἐπειδὴ εἰ; τὴν ἐποχήν μας, εὑρίσκονται δυστυχῶς πάντοτε ἀνάξιοι πολιτικοί, πρόθυμοι νὰ ἐκτρο χάζουν τὸ Στέμμα, διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ ἡ φατρία . . .

**

Ἀπέναντι ὅμως τῶν ἀληθειῶν αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναμφισβήτητοι, ὀρθοῦται ἀντιμέτωπος μία ἄλλη, ἴσως ἀναμφισβήτητος καὶ μεγάλη ἀλήθεια: *"Οτι τὰ πολιτεύματα δὲν εἶναι βιώσιμα, παρὰ μόνον, ὅταν στηρίζωνται ἐπὶ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Λαοῦ* εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, εἴτε ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῆς παθητικῆς ἀνοχῆς του. Κ ὶ ὅτι, συνεπῶς, ὁσακις ἐπαβαλλόντοι ἀκαίρως, εἶναι μὲν πιθανὸν νὰ ἐπιζήσουν ἐπί τινα χρόνον, ἀλλὰ μοιραίως ἀγονται εἰς ἀναιρεσιν. *Καὶ τότε, καὶ ἡ Ἰδέα ὁ πιοθοδρομεῖ, καὶ ἡ Πατρὶς πάοχει . . .*

Διὰ νὰ κρίνωμεν λοιπὸν τὸ πολιτειακὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος, δὲν θὰ ἤρκει, μόνη, ἡ θεωρητικὴ διδασκολία, οὔτε, μόνη, ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος. Ἀλλὰ, πρέπει προσθέτως, νὰ ἐξετάσωμεν, κατὰ πόσον ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος — εἴτε ἐπανστατική, εἴτε ἐκλογική — θὰ ἦρο δυνατή· καὶ κατὰ πόσον, ἐπιβαλλόμενον, θὰ ἦτο βιώσιμον.

**

Ἐγράφη ὅτι ἡ Ἐπανάστασις θὰ ἠδύνατο καὶ θὰ ὠφείλε, μόλις ἤλθε, νὰ μετεβάλῃ τὸ Πολίτευμα καὶ νὰ ἐπιβάλῃ Δημοκρατί.ν. Θὰ ἠδύνατο, ἴσως. Ἀλλὰ θὰ ὠφείλεν— ὄχι. Ἐὰν τὸ Κωνσταντινικὸν καθεστὼς ἀνθίστατο ἐνόπλως ἐναντίον τῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ ζήτημα θὰ εἶχε τότε λυθῇ. Ἐπειδὴ ἡ μετοβολὴ τοῦ Πολιτεύματος θὰ ἦτο ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆ; ἐνόπλου ἀντισιάσεως τοῦ Θρόνου. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ καθεστὼ; ἐκεῖνο ὑκυψεν ὁμέσως καὶ συνεμορφώθη πρὸς τὸ διαγγελμα τῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ δεσθὼς καὶ ἐσωτερικῶς, θὰ ἐθεωρεῖτο ἀδικαιολόγητος. Καὶ θὰ εἶχεν, ἀσφαλῶς, ὅλβεγὰ, συνεπείας — καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἑνότητα τῆς στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ μετώπου καὶ διὰ τὰς Εὐρωπαϊκὰς καὶ Βαλκανικὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν γαλήνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ συνεπῶς, θὰ ἀπειλεῖτο κολοσσιαίαν ἐθνόυνη τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ σήμερον. Ἡ Ἐπανάστασις *δύναται*. Ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ, νομίζομεν, τὴν βεβαίαν μετοβολὴν τοῦ Πολιτεύματος ὠφέλιμον εἰς τὴν Χώραν. Καὶ δι' αὐτὸ, *στέργει* τὸ ὑφισταμενον πολίτευμα. Ὄχι μόνον, διότι διὰ τὴν ἐπαναστατικὴν ἐνεργειμάτων ἀνέλοβεν ὑποχρεώσας ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀλλὰ διότι, πρὸ παντὸ, ὁ Τόπος ἔχει βαρύτατα δοκιμασθῆ ἀπὸ περιπετείας ἐξωτερικὰς καὶ ἀπὸ ἕνα ὁκτοετὲς ἐμφύλιον πόλεμον, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ βαθύτατα, πλέον, περίοδον γαλήνης, περισυλλογῆς καὶ ἀναγεννήσεως.

Ὑπὸ τὰς; συνθήκας; αὐτὰς; *δημιουργία νέου καθεστωτικοῦ ζητήματος, σήμερον, θ' ἀπετέλει βαρυτάτην εὐθύνην ἀπέναντι τῆς χώρας:* Ἐπαδὴ θὰ ἀνελύεωνε καὶ τὰς; ἐξωτερικὰς περιπετείας; καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, καὶ θὰ ὡδήγει τὸν τόπον εἰς ἀποσύνθεσιν. Καὶ εἶνε σαφές: *Ἐντὸς ὀλίγου, θὰ ἀνετρέπετο, καὶ ἡ Δημοκρατία καὶ ἡ Ἑλλάς.* Καὶ δὲν χρειάζεται, παρὰ μόνον στοιχειώδης πολιτικὴ φρόνησις, διὰ νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι *δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον, οὔτε ἕνεκα τῶν θλιβερῶν ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος, οὔτε ἕνεκα τῶν ὀυσμενῶν προβλέψεων τοῦ μέλλοντος, νὰ ἐκθέσωμεν τὴν χώραν εἰς ἕνα βέβαιον δίεδρον τοῦ παρόντος.*

Ἐὰν ἡ ἠθικὴ ἀρχὴ, ἡ ὁποία ἐκηρύσσετο ἀπὸ τοὺς ποσταθλητὰς τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τοῦ μοναρίου καθεστῶτες εἶναι ἀληθής; ὅτι, *ὑπεράνω πάντων ἡ Πατρὶς*, ἡ ἠθικὴ αὐτὴ ἀρχὴ ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ πρυτανεύσῃ καὶ σήμερον. *Καὶ εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Κοινοῦ συμφέροντος* νὰ θυσιασθοῦν—ἴσω; ἐθυσιασθῆσαν—καὶ ἀδυναμίαι προσωπικαὶ, καὶ ἀναδημοτικαὶ νεωφαι, καὶ αἰσθήματα ἀνθρώπινα...

**

Ἀλλ' ἐὰν οἱ λόγοι αὐτοὶ συντρέχουν ἐναντίον τῆς βιαίας ἐπιβολῆς τῆς Δημοκρατίας, *οἱ ἴδιοι ἀκριβῶς συντρέχουν διὰ νὰ μὴ τεθῇ, καὶ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς, τὸ Πολιτειακὸν ζήτημα.*

Ἐὰν βιβαίως εἰσήγετο τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς ἐκλογῆς, τότε διαφόνία δὲν θὰ ὑφίστατο. Ἑκάστη ὁμάς, καὶ ἕκαστον ἄτομον, μὲ τὴν ἰδικήν του σημαίαν, ἀναπεπταμένην, θὰ κατήρχετο εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν αἱ φυλκαὶ ὁμάδες θὰ συνεμάχουν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἰσχύει τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τῆς πλειοψηφίας *καὶ ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ διεξαχθοῦν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ*, ὁ ἀγὼν πρέπει τότε νὰ διεξ χθῇ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου. *Καὶ ἡ παράταξις τοῦ ἀγῶνος πρέπει νὰ εἶναι ἑνιαία.* Αὐτὸ βιβαίως δὲν ἠμπορεῖ νὰ σημαίνῃ ὅτι πρέπει νὰ ἀνασταλῇ *ἡ δημοκρατικὴ κίνησις* ἡ ὁποία ἀπιβλέπε εἰς πολιτικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. *Ἐπειδὴ ἡ δημοκρατικὴ διαπαιδαγώγησις καὶ ὀργάνωσις εἶναι πάντοτε χρήσιμος καὶ οὐδέποτε ἐπιβλαβής.* Ἀλλὰ σημαίνει, ὅτι ἐφ' ὅσον καὶ οἱ Δημοκράται πολιτευόμενοι ὁμολογοῦν, ὅτι ἐκλογικῶς, ἐπὶ τοῦ παρόντος, δὲν ἀποβλέπουν εἰς νίκην τῆ; πολιτικῆς ἰδεολογίας των, δὲν εἶναι ὀρθόν, ἐπιμένοντες εἰς τὴν θέαν τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος καὶ διασπώντες κατὰ συνέπειαν τὴν ἑνιαίαν παράταξιν, νὰ δυσχεράνουν, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, τὴν νίκην τοῦ κοινοῦ ἀγῶνο .

Ἐπειδὴ τὸ ἐθνικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν καθῆκον εἶναι προφανῶς; ὑπέρτερον τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ τυπικὴ συνέπεια πρὸς Ἀκαδημαϊκὰς ἀρχάς. *"Οπως, ὑπεράνω καὶ τῶν Θρόνων ἔθνους, ὑπεράνω καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως τοιουτοτρόπως, ὑπεράνω καὶ τῆς ὁημοκρατικῆς ἰδεολογίας, εἶναι ἡ Ἑλλάς.*

Ἀλλὰ διὰ τὴν νίκην τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀγὼν πρέπει νὰ εἶναι *ἑνιαῖος*, καὶ *πρέπει νὰ ἐντοποιοῦῃ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου*. Ὁ παλαιὸς πολιτικὸς κόσμος, ὁ ἔνοχος τῆς μεγάλης ἐθνικῆς συμφορᾶ;, πρέπει νὰ κληθῇ νὰ λογοδοτήσῃ—διὰ νὰ καταδικασθῇ ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, *χωρὶς νὰ τοῦ παρασχεθῇ καμμία εὐκαιρία ὑπεκφυγῆς μὲ τὴν ἄκαιρον θέσιν πολιτειακῶν ζητημάτων*. Καὶ ὅταν ἐκ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος προέλθῃ ἡ Συντακτικὴ Ἐθνοσυνέλευσις, τότε θὰ πρέπῃ ἀπαραιτήτως νὰ ληφθῇ πρόνοια, διὰ ψηφῶν συνταγματικῶν διατάξεων, ὅπως οἱ λοϊκαὶ ἐλευθερίαι κατοχυρωθοῦν ἀπολύτως καὶ ὅπως ὁ Βασιλεὺς παραμείνῃ τυπικὸς μόνον ἀνώτατος Ἄρχων, στερούμενος, πρὸ παντός, τοῦ αὐθυσιρέτου δικαιώματος τῆς διαλύσεως τῶν Βουλῶν.

Τοιουτοτρόπως ὑπηρετοῦμεν τὸ γενικώτερον καθῆκον πρὸς τὴν Πατρίδα, συμμορφούμενοι πρὸς τὴν παλαιὰν καὶ δόκιμον ὑποθήκην: *Στέγομεν τὰ παρόντα. Ἐπιδιώκομεν τὰ πραγματόσιμα. Καὶ ζητοῦμεν τὰ βελτίω. Ἐμπιστευόμενοι εἰς τὸ μέλλον. . .*

Ὁ «Ἐλευθ. Λόγος» Ἀθηνῶν

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ἡ Μυτιλήνη ὕστερ' ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Βόλο εἶχε τὴν τύχη κὶ τὴν εὐγένεια νὰ φιλ ξενήση ζεια με σήμερα τέσσερε; ἰδιωτικὲ; ἐκθέσεις. Ἡ τιμὴ τῆς σημερινῆς χρεοσᾶι αι ὀτὸν Φιλοτεχ ικὸ Ὅμιλο τῆ; Μυτιλήνης «Ἀδερφιὰ», ποὺ ἔχει ὀργανώσει ὡς τώρα τόσες μαεστρικὲ; παράστασες. Θέλω νὰ τονίσω ξεχωριστὰ *τὸ γεγονὸς* αὐτὸ, γιατὶ ἀπὸ σήμερο ὁ τόπος θ' ἀρχίσῃ νὰ ζῇ τὴν πνεματικὴ του ζωὴ σὰν κ ὶ ἀπαραίτητο γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Στὴν πρόσληψι τοῦ Φιλοτεχνικοῦ, μὲ προθυμία καὶ συνείδηση τοῦ μεγάλου ἐκπολιτισικοῦ προορισμοῦ της διοργανώθηκε ἡ ἔκθεση ποὺ θ' ἀρχίσῃ οὔκο Κυριακή. — Καὶ πρέπει νὰ νοηθῇ, ὅτι ἡ Τέχνη δὲν εἶνε ἐπιχείρηση, οὔτε τὰ ἔργα της πραμμάτιες—εἶνε ἐ δήλωση τῆς πνεμματικῆς κατάστασης μιᾶς χώρας. Ὅλοι οἱ ἄνθρωπ ι πρέπει νὰ γ ωζίζουν πῶς; μόνο οἱ ἀπολίτιστοι, μποροῦν νὰ περιφ χοοὶς τὴν μαγεία τῆς Τέχνη , χωρ ς τραγοῦδι, χωρὶς Θέατρο, χωρὶς βιβλίο. Σ.ὴ Μυτιλήνη ἀρχίζει λ ιπὸν ἡ χαραυγή. Στὴ ἔκθεση τοῦ Γυμνασίου παρουσιάζονται μὲ ξεχω.ιστὴ ἐμφάνιση γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Μυτιλήνη ἡ Κα Πελεγία Γ. Κούμπα καὶ ὁ συνάδελφός; κ. Φ. Κόντογλου. Ἔχω τὴν τιμὴ καὶ τὴν χαρὰ, γιὰ τὴν εὐκαιρία ποὺ μᾶ; δίνεται νὰ γνωρίσουμε πλατύτερα στὸ νησί μα; μιὰ πλούσια, εὐγενῆ, καὶ ἀτομικὰ καλλιτεχνικὴ ἰδιοσυγκρασία ὅπω; τῆς Κας Γ. Κούμπα.

Εἶνε φαινόμενον ἀσυνήθιστον τὰ ὡραῖα ἔργα ποὺ μᾶς παρουσιάζει — καὶ εἶνε ἔμορφα γιατὶ εἶνε εἰλικρινά, ἀγιὰ καὶ μᾶς; ἐμπνέουν, τὴν χαρὰ καὶ τὴ δύναμη μιᾶς ἀτομικότητας.

Ἡ Κυρία Κούμπα ἔχει τὴν ἀνησυχία τοῦ τεχνίτη δὲν τὴν εὐχαριστεῖ ἡ χαμοζωή. Προικισμένη μὲ ζωγραφικὲς ἀρετὲς τοῦ χνώματος καὶ τῆς μορφῆς, τῆς δ.ανγεια; καὶ τῆς ἀγάπης γιὰ τὴν Τέχνη, θὰ εἰνεπροωρισμένη,ἂν ἀκολουθήσῃ τὸν καλὸ δρόμο ποὺ ἄρχισε νὰ προσδίσῃ κάτι στὸ ξαναχτίσιμο τῆς σάπιας, νωθρῆς μέτσιας καὶ χωρὶς ἰδανικὰ κοινωνίας μας. Ἐμεῖς ποιέβουμε γιὰ προσεχὲς καιδδηγητεῖτῆς ζωῆς μας τὴν Τέχνη, ποὺ δὲν ξέρουμε τὴν κολακεία, εὐχόμαστε νὰ μὴ σταματήσουν, οἱ ὡραῖες διαθέσεις, τὰ μὴ ἀτονίσουν οἱ λαμπρὲ; ἀρετὲ; ἡ ἐργασία νὰ στεφανώνῃ τὲς ἀτέλειωτες; ἀνησυχίες τῆς Τέχνη; καὶ ἡ πρόοδος γιὰ μᾶς; χαρίζῃ ὡραῖα ἔργα γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Τέχνη εἶνε φαινόμενο Κοινωνικό. Ἢ ἐπιδοσαή της ἔχει ἀχτίνα ἀπεριόριστα ἐπιβιωτική. Ἂς γενῇ ἀ ἀγκη στὸν τόπο μα; καὶ ἡ Μυτιλήνη ἂ; χαρίζει κάθε χρόνο μιὰ ἔκθεση ἀτομ κῶν κατοίκου; της. Μιὰ ἐξαιρετικὰ φυσιογνωμία τεχνίτου καὶ ἀνθρώπου μᾶ; παρουσιάζει.μὲ τὴν γνωμιμία τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου Φ. Κόντογλου.

Μᾶς; φανερώνει τὸν σπάνιο τύπο τοῦ λογοτέχνη, τοῦ ζωγράφου, τοῦ αἰσθηματικοῦ ἀνθρώπου μὲ τὶς παγκόσμιες; πνοὲς ποὺ ἔζησε τὴν γαλήνια ζωὴ, ὕστερ' ἀπὸ πολυτάξειδα χρόνια σὲ τόπους πολιτισμένους.

Ὁ κ. Κόντογλους εἶνε μία φυσιογνωμία πολυσύνθετη, μιὰ ἀτομικότητα ποὺ μᾶ. ἐμπνέει πρὸς τὰ ἐπάνω. Ὦ; ζωγράφος εἶχε τὸν ἰρωσιμὸ νὰ μᾶ; παρουσιάζει τὶς Βυζαντινὲς του μελέτες. Ἁγιογραφίες, διακοσμητικὲ; ἐκφρ στικὲ;, ποὺ μᾶ: ἐπιβίλλουν τὴν μεγάλη Τέχνη τῆς ἐποχῆς αὐτῆ;.

Ἡ καταδίκη τῆς ἐξωτερικῆς ὡραιοφανης μορφῆ;, ἡ πίστη στὴν ἐσωτερικὴ ἀνάσταση τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ μεγάλο δημιουργὸ τῆς Ἀγάπης, ἐγέννησαν τὰ ἐκφραστικὰ αὐτὰ ἔργα, ὅπου ὁ διακοσμητικὸς προορισμός του; ἐξελίχθηκε σὲ θαυμαστὰ παιχνιδίσματα ἱματισμοῦ, στολισμοῦ καὶ μορφῆς.

Περισυλλέγη στὰ ἐσώτερα τοῦ ἀνθρώπου, συγκέντρωση, πίστη μαρτυρικιά,δραματικὰ σύνθεση τῆς ἐσώτερης τραγωδία:..

Ὡραῖα ἔργα μᾶς; περασμένης ἐποχῆς ποὺ μᾶ; ἐμπνέει τώρα, τὴν ἀγνὴ πρόθεση τὴν δρρηστόρευη διατύπωση τὴν ἐκφραστικὴ λιτότητα.

Ὁ συνάδελφος μᾶς; προσφέρει μιὰ σειρὰ σκίτσων μὲ μολύβι, grisailles— μαεστρικὲς ἐλλουστρασ ὀν.

Τὸ σχέδιο — εἶνε τὸ θέμελα τῆς τέχνη;. Ὁ κοσμάκης, ἀρέσει βέβαια τὸ χρῶμα καὶ δυσκολεύεται νὰ νοιώσῃ τὸ σχέδιο. Εἶνε καιρὸς πιὰ νὰ πιστεύουμε, πῶς τὸ πᾶν εἶνε ἡ ἐσωτερικὴ ἐδήλωση τοῦ τεχνίτου τὸ τί ἔχει. δηλαδὴ νὰ μᾶ; πῇ κι' ἂν μᾶ; τὸ λέγει καὶ ὁ κ. Κόντογλους μᾶς λέγει τόσο ὑπαβλητικά. Ἂς προσέξουνε οἱ ἐπισκέπτες τῆ; ἐκθέσεως ἂ; μελετήσουν τὰ σχέδια τῆς Ἐκθέσεως ἂ; τὰ παρατηρήσουν μὲ προσοχὴ, μ' ἀγάπη καὶ θὰ τοὺς; ποῦν τὰ μυστικὰ τους—μυστηριακοὺς λογισμοὺς—σὲ ἀρχιτεκτονικὰ σκαρώματα— φιλοσοφικὰ νοήματα — στὴ ἐκδήλωση τῆς πιὸ ἁπλῆς ζωῆς—γραφικὲς εἰκόνες:—τύπους ἀνθρώπων — ποὺ μιλᾶν σὰν ξεχωριστὲς χαρακτῆρες.

Ὁ κ. Κόντογλους ποὺ τὸν ξέρουμε καὶ ἀπὸ ἄλλες σπουδές του μὲ τὴν τέχνη του, μὲ τὴ ζωή του, θὰ μᾶς χαρίζῃ, τὶς δημιουργικὲς ἀνησυχίες του.

Κ. Μιλέος

Ο κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΟΡΕΤΣΙΣ ΤΟΥ

Ὦ; ἀνηγέλθη χθὲ,, σήμερον περὶ ὥραν 11 π.μ. ἐ ὀπιον χιλιάδων λαοῦ ἐντοπίων καὶ προσφύγων, συγκεντρωθέντος εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ Ὑπουργὸ; τῆ; Περιθάλψεως κ. Δοξιάδη; ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου Γρημάνη περίπου ὡ; ἀκολούθως :

«Θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ διότι μοῦ δίδετ ἡ εὐκα ρία νὰ χαιρετίσω κὰ νὰ εὐχαριστήσω ἐκ μέρους τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆ; Κυβερνήσεως τὸν Λεσβιακὸν Λαὸν — πρὸ θυμ ν πίντο ε εἰς τὸν βωμὸν τῶν θυσιῶν — πὶ ὐδέχθη τὰ πρῶτα τῶν γυναικοπαίδων, καὶ ἐπεδαψίλευσεν εἰς αὐτοὺς τὰς πρώτας πολυτίμους περιποιήσεις του καὶ ἐξ ικολουθεῖ μέχρι σήμερον μὲ τὴν ἰδίαν στοργὴν καὶ προθυμίαν νὰ παρέχῃ τὴν κοινωνικὴν του συνδρομὴν εἰς τοὺς ἀδελφοὺ; πρόσφυγας.

Συγχαίρω ἐπίση; τὸν λαὸν τῆ; Λέσβου ὁ ὁποῖος ἐξεκόλαψε τὴν Ἐπανάσταν τοῦ 1922, ἀπὸ ὅπου πρ ῆθεν ἡ σ ωτηρία τοῦ Ἔθνου; ἀπὸ βεβ ιωσ τὴν καταστρ φήν.

Συγχαίρω ἀκόμη τὸν Λεσβ.ακὸν Λαὸν διὸ τὸ λαμπρὸν παρ ίδειγμα, ποὺ ἔδωκε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τῆς Ἐθνικῆς ἀλληλεγγύη , εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ ἐκ τῶν ἐρειπίων ἀναβίωσις, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν κατέστη ἡ Ἑλλὰς ἀτοίμη καὶ ἱκανὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ πάντα κίνδυνον.

Χαιρετίζει τοὺ; ἀδελφοὺ; πρόσφυγα; οἱ ὁποῖοι μέσα εἰ; τὰ μεγάλα βάσανα καὶ τὴν ἀνήκουστον καταστρ φὴν, εἶχαν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν νὰ ὑπομείνουν ὡ; μάρτυρε διὰ τὰ δικιὰ καὶ νὰ βοηθήσουν ἔτσι ἀποτελεσματικῶς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἐπανάστασιν νὰ διεξαγάγουν τὸ μέγα καὶ δυσχερὲ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνελάβομε.

Ἐνθυμεῖσθε τὸν περασμένον Αὔγουστον, Ἕνας στρατὸς γενναῖος, ποὺ ἐνιοῦσε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν καὶ δ.καίως ἐθεωρεῖτο ὑπὸ ἐχθρῶν καὶ φίλων ἀήττητος, ἕνας στρατὸς δοξασμένος, — ἡ Στρατιὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, — διαφθαρεὶς ἀπὸ φτύλου, Κυβερνήτας καὶ ἡγήτορας, ἔφευγε κ τεησχυμένος καὶ ἡνικόβλητος πρὸ; τὴν θάλασσαν πρὸ ἐχθροῦ ἀπείρω, ὑποδεεστέρου.

Καὶ ἔτριβ ν τὰς χεῖρα ἀπὸ αὐχαμίσεις οἱ ἐχθροὶ καὶ ἔτριβ ν συγχρόνω; τοὺς ὀφθαλμοὺ; των ἀπὸ κατάπληξιν! ἐνῶ οἱ φίλοι ἐκινοῦσαν τὰ κεφάλι περίλυποι καὶ παρηκολούθουν τὴν συμφορὰν ἀπαγοητευμένοι καὶ ἀπαθεῖς, χωρ ς νὰ εὑρίσκουν οὔτε ἕνα λόγον παίκτου δι' ἡμᾶς.

Καὶ ἐνθυμεῖσθε τὴν ἄλλην ἐκείνην καταστροφὴν : Μυρνίδες γυναικοπαίδων, ἄσιτα,περίτρομα, γυμνητευόντα καὶ ἀπορφανισμένα, οἰκτρὰ ναυάγια τοῦ ἀνθ ὑντος Ἑλληνισμοῦ τῆ; Ἀνατολῆς κατέκλυζον τὴν Ἑλλάδα !

Καὶ τὴν στιγμὴν ἐ είνην ἡ Ἐθνικὴ ψυχὴ, ἡ ὁποία εἶχε πορωθεῖ καὶ κοιμηθεῖ, ἀνυψώθη κοὶ ἐξηγέρθη ὡς Ἐπανάστασις τοῦ 22. Καὶ ἐφώνησε πρὸ; τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν. Ξύπνησε ! Δόσε θάρρο; εἰς τὸν ἑαυτόν σου, θυμήσου τὴν περισωθεῖσαν δύναμιν, τὴν δόξαν σου κὶ ἀνάλ.ρα καὶ πάλιν τὴν σημαίαν, τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ὁ κόσμος ὁ Ἑλληνικὸς ἐξύπνησε· καὶ ἡ πνοὴ ἡ Ἐπαναστατικὴ διεδόθη πέρα καὶ πέρα εἰ: τὸν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς γῆ, οἰκοῦντα Ἑλληνισμ ν. Καὶ εἴδομεν τὸν ἐργάτην τῆ; Αὐστραλίας, τὸν ἐμπορον τῆς Ἀγγ ίας, τὸν ἐργ ὰστασιάρχην τῆς Ἀμερικῆς, νὰ συνεισφέρουν τὸν ὀβολόν των πρόθυμοι διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν Προσφύγων.

Καὶ Ἀμερικὴ καὶ Εὐρώπη ἤρχισαν νὰ στέλνουν πλοῖα μὲ γιατροὺς καὶ γιατρικά, τρόφιμα κ ὶ ἐνδύματα—παρηγοριὰ κὰ ἐλπίδες

Μὴ νομίζετε ὅτι οἱ ξένοι θὰ ἔσπευδαν νὰ μᾶς βοηθήσουν ἐὰν δὲν ἔβλεπαν τὴν ἀπόφασ ν ἀλλὰ καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμίν μα; νὰ ζήσομ ν. Ὁ Ἀμερικανὸ; *Ἀάγκμαν* ὅταν ἐσυζητεῖτο τὸ προσφυγικὸν δάνειον ἐσηκώθη καὶ εἶπε *«Ὀφείλει ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Εὐρώπη, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Ἑλλάδος νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ νὰ ἀποθάνουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ζήσουν».*

Μετὰ 10 μῆνες ἡ Ἑλλὰς, τὴ ὁποίαν εἴδομεν νὰ στέλῃ εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ ἀντιπροσώπου; τη; ντροπιασμένους καὶ μὲ σκυμμένο κεφάλι, ἀνυψ ὑθεῖσα ἔξαφνα ὑπερήφανη τὸν Μ ίτον εἰς τὴν Λωζάννην καὶ ἐπτάσεισ τὴν θέλησίν της εἰς τοὺ; ἐχθρο ὺ; καὶ φίλου;.

Καὶ εἴδομεν τὴν Ἑλλάδα τοῦ Σεπτεμβρίου μὲ τὰ Ταμεῖα τὰ ἄδεια, τὰ ἐξαθρωμένα οἰκονομικὰ, μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν πανικόβλητον στρατὸν, νὰ ἐμφανίζεται ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς, μετὰ δεκάμηνον προσπάθειαν, ὡς ἓν Κράτος συγ ροτημένον καὶ ὀργανωμένον, καὶ νὰ ἀνταγωνίζεται πρὸς τὸ πολιτισμένα κράτη τῆς Εὐρώπης.

Καὶ εἴδομεν ἀκόμη τὰ οἰκονομικά μα; τὴν Ἑλληνικὴ δραχμὴν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχθροὶ καὶ φίλοι προοιωνίζοντ τὴν τύχην τοῦ ρουβ ίου καὶ τοῦ μάρκου, πιὸ ψηλὰ ἀπὸ δία τὰ νομίσματα τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἠτιμμένων κα μή.

Καὶ εἴδομεν τὸν συντριμμένον Στρατόν μ ς νὰ παραταχθῇ εἰ; τὸν "Ἔβρον, ἀπεφασισμένος νὰ μὴ παραχωρήσῃ οὔτε σταδιαὴν γῆς πλέον, ἀλλὰ καὶ ἐτοιμον νὰ ἐπιβίλῃ μίαν ἔνιαυτον εἰρήνην· (χειροκροτ ματα καὶ ἐπευφημίαι ὑπὲρ τοῦ Στρατοῦ).

Αὐτὴν τὴν θλιβερὰν εἰκόνα παρουσίαζε ἡ Ἑλλὰς τοῦ Σεπτεμβ ίου τοῦ 22. Ἰδ ὺ καὶ ἡ Ἑλλὰς τοῦ Ἰουλίου τοῦ 23. Καὶ εἶμαι ὑπερήφανο; διότι δύναμαι νὰ ἐπιδείξω τὰ θαύματα ποὺ ἐπετελέσθησαν.

ΈΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

γνωστοποιεῖται ὅτι, ἡ Κυβέρνησις ἐγκαινιάζει πολιτικὴν ἀνταλλαγὴς τῶν κινημάτων καὶ ἀρχίζει τὴν ἐγκατάστασιν ἀγροτικῶν προσφυγικῶν πληθυσμῶν εἰς τὰ ἀγροτικὰ Τουρκικὰ κτήματα. Ἀισθανόμεθα ἀληθινὴν πικρίαν διότι ἀποχωριζόμεθα κατ' ἀνάγκην ἀναπότρεπτον ἀπὸ τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας Μουσουλμάνους, μετὰ τῶν ὁποίων ἐζήσαμεν τόσους αἰῶνας ἐν ἀγαπητῇ ὁμονοίᾳ καὶ συναδελφώσει.

Δὲν ἀρνοῦμαι τὴν σκληρότητα τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως. Λυπούμεθα, διότι ἀναγκαζόμεθα νὰ τοὺς εἴπωμεν νὰ ἐγκαταλείψουν τοὺς ἀγροὺς των, καὶ νὰ παραχωρήσουν τὴν θέσιν των εἰς τοὺς πρόσφυγας. Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον εἶ ἀντιπρόσωποι Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐν Λωζάνῃ ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ ἀπεφάσισαν τοῦτο, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις.

Ἐπιθυμῶ τὰ λόγια ποὺ σᾶς εἶπον, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ τὰ διακηρύξετε εἰς ὅλους τοὺς πρόσφυγας. Εἴπατε εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐπανάστασις οὐδὲν θὰ ἀμελήσουν διὰ τὴν ἐγκατάστασίν των.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς δὲ ποὺ θὰ κατασῇ δυνατὸν νὰ ἐπαροῦν διὰ τῶν ἰδίων χωρῶν των εἰς τὰς ἀνάγκας των, δὲν θὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ, ἀλλὰ θὰ πράξῃ ὑπὲρ αὐτῶν πᾶν ὅ,τι δυναται. Ἡ ἰσοδυναμία ἀπὸ τοῦ ἔρχομέου Ὀλυμπίου θὰ ἀνήκει εἰς τοὺς ἀδελφοὺς πρόσφυγας. Ὀφείλομεν νὰ ἀναλογισθῶμεν, ὅτι διὰ νὰ νικᾷ κανεὶς καὶ νὰ μεγαλουργῇ πρέπει νὰ εἶνε δυνατός· ὅταν ὅμως ἕνας λαός, ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς, μέσα εἰς τόσον δεινὰ περιστάσεις, παρουσιάζει τόσον σθένος καὶ ἀντοχὴν, ὥστε νὰ παλαίῃ καὶ νὰ ἐξέρχεται νικητής, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶνε δυνατώτερος ἀκόμη.

Τὸ μεγαλεῖον ἀντοχῆς καὶ ἐπιμονῆς τῆς παραταξεως τοῦ Ἔβρου, εἰ τὴν ὁποίαν, ἐπαναλαμβάνομεν, ὀφείλεται ἡ ἔντιμος εἰρήνη, δὲν εἶνε μικρότερον τοῦ μεγαλείου ποὺ ἐπέδειξεν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ δεκαετίαν νικηφόρως μαχόμενος· (ἡ πλατεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως σείεται ἀπὸ ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ Ζητρτοῦ κ.τ.λ τῆς Ἐπαναστάσεως).

Ὀφείλω νὰ διακηρύξω καὶ πάλιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐπανάστασις ἔχουν συνδέσει ἀρρήκτως τὴν τύχην των μὲ τὴν τύχην τῶν προσφύγων. (Ζήτω ἡ Ἐπανάστασις). Τὰ δάκρυά σας εἶνε καὶ δάκρυα τῆς Ἐπαναστάσεως. Πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι ὁ πόνος σας ἔχει ζωηρὸν ἀντίκτυπον εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἐὰν θρηνεῖτε σεῖς, θρηνοῦμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν συμφορὰν σας· ἀλλὰ θρηνοῦμεν κρυφὰ διὰ νὰ μὴ σᾶς ἀποθαρρύνωμεν. Δὲν εἶνε ὅμως περίοδος θρήνων ἡ σημερινὴ ἐποχή. Καθήκον μας εἶνε νὰ χαιρῆσωμεν πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ ὄχι νὰ θρηνοῦμεν προσατενίζοντες τὸ παρελθόν.

Τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως εἶνε σαφές: α) Περίθαλψις. β) Μόιμος ἐγκατάστασις διὰ τῆς ἀγροτικῆς. γ') Διάθεσις τοῦ προσφυγικοῦ δανείου ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν προσφυγικῶν ἀναγκῶν. δ.' Ἀνταλλαγὴ τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὁμήρων

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ διστάσουν πρὸ οὐδενός· ἀλλὰ θὰ χαρῆσωμεν πρὸς τὰ ἔμπρὸς μὲ τὴν αὐτοπεποίθησιν ποὺ μᾶς; δίδει τὸ ἐθνοσωτήριον ἔργον μας. Κατευθύνομεν τὸν Κωνσταντινισμόν, (Τὸ ἀφοραστήριον μαίνεται εἰς ἐκδηλώσεις ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ Κωνσταντινισμοῦ) ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἀπολυταρχίαν εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς Μοναρχου θέσαντος τὸν ὅρον καὶ τὰ συμφέροντά του ὑπεράνω τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους.

Διεξάγομεν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν δουλοκτεπῶν ἀνθρώπων τοῦ Παλαιοκομματισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐνάμιον τῆς Βασιλικῆς ποφούσας ἐθυσίασαν τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος.

Σήμερον ἡ βάσις τῆς Πολιτικῆς εἶνε: «ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ Η ΠΑΤΡΙΣ» (Ζήτω ἡ Ἐπανάστασις ζήτω ἡ Πατρὶ!) Ὑπερά νω θρόνων καὶ βασιλέων, ὑπεράνω κομμάτων καὶ προσώπων, ὑστατοι ἡ Πατρίς. Καὶ ἑνώπιον τοῦ ἰδιώτου αὐτοῦ, τὸ πᾶν ὀφείλει νὰ ὑποχωρήσει.

Ἡ Ἐπανάστασις θὰ καλέσῃ τὸν λαόν καὶ εἰς ἐκλογάς. Γνωρίζει, ὅτι ἀφυπνίσθη εὐτυχῶς ἡ ἀγνὴ Ἑλληνικὴ ψυχή. Ἄς μὴ νομισθῇ ὅμως, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἡ ὁποία κολακεύεται ὅτι ἔσωσε ἅπαξ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἀπὸ τὴν καταστροφήν, θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ αὐτοκτονήσῃ. (Ζήτω ἡ Ἐπανάστασις!)

Διότι οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἂν ἡ πρώτη κατεστροφὴ χαρακτηρίζεται ὡς ἀπόπειρα μόνον αὐτοκτονίας, μία δευτέρα παραστάτισις θὰ ἰσοδυνάμει μὲ τελείαν αὐτοκτονίαν.

"Ὅπως ὁ πατέρας διὰ τὸ παιδί, ἔτσι καὶ ἡ Ἐπανάστασις διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἔχει τὴν ἐποχρέωσιν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν αὐτοκτονίαν. (Ζήτω ἡ Ἐπανάστασις! Ζήτω ὁ κ. Δοξιάδης!)

Εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐπευφημίας. Τὰ παίρνω τὰ χειροκροτήματα διότι ἀπευθύνονται ὄχι π.ρὸς τὸ ἄτομόν μου, ἀλλὰ πρὸς τὴν γενικὴν Ἐπαναστατικὴν προσπάθειαν' διότι ἀποτεθοῦν ἐκδήλωσιν, καὶ ἐπικρότησιν τῆς ἐξεγέρσεως τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἐξ ἡ τὰ θαυμασια ἀποτέλεσματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐυμιοκόμεθα σήμερον.

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπαναστάσεως· αὐτὸς εἶνε ὁ δρόμος ποὺ θὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε, ὅτι ὁποιοδήποτε ἐμπόδιον καὶ ἂν συναντήσωμεν εἰς τὸν δρόμον μας; αὐτὸν ἀγρίως θὰ τὸ πατήσωμεν διὰ νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ ὅπου θέλομεν. (φρενητιώδες ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημίαι).

"Ὅλα αὐτὰ διὰ τὰ πραγματοποιηθοῦν χρειάζονται ἀκόμη θυσίαι. Ἔχομεν νὰ διεξαγάγωμεν ἀκόμη τρεχὼν καὶ δύσκολον ἀγῶνα. Καὶ ἔχομεν νὰ ζητήσω ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς τὸς ὑστάτας θυσίας. Οὔτε πολιτευόμενος εἶμαι, οὔτε τὰς ψῆφους σας ζητῶ· ἐ χομαι τὴν ἀλήθειαν νὰ ἐξιστορήσω. Ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τοῦ Λεβιαικοῦ Λαοῦ καὶ τῶν προσφύγων.

Ζητῶ:

Ἐργασίαν, φιλοπονίαν, ὁμόνοιαν καὶ αὐστηρὰν παιδαρχίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν ἀγῶνα τὸν νικηφόρον. Ὁ Προσφυγικὸς Κόσμος — ἕνα ἐ ατομμύριον 200 χιλιάδες;— ἀκοτελεῖ στρατὸν, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ καὶ νὰ εὐδοκιμήσῃ, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀνωτάτην ἀρχὴν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ πειθαρχῇ. Δὲν ζητοῦμεν δουλοπρέπειαν καὶ τυφλὴν ὑποταγὴν εἰς διατοῦς· ἀλλὰ εὐσυνείδητον ἀντοχὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν μὲ τὴν βαθεῖαν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν Κυβερνητικὴν ἀρωγήν.

Θὰ ἀγωνισθῶμεν τὸν ἀγῶνα τὸν τρεχὼν. Θὰ πεινάσωμεν ἴσως, θὰ γυμνητεύσωμεν ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀνθέξωμεν. Εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ὡς Ὑπουργὸν τῆς Περιθάλψεως; θὰ εὕρετε τὸν πατέρα, τὸν ἀδελφὸν, τὸν προστάτη, τὸν πρόθυμον ἀντιλήπτορα. Ὀργανωθῆτε καλῶς,. Ὁμονοήσατε· συμπράττετε μετὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν· ἐργασθεῖτε· καὶ θὰ ἴδετε τὴν θερμὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεω . Ἡ ὁμόνοια, ἡ φιλοπονία, καὶ ἡ πειθαρχία, εἶνε τὰ προσόντα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ὅπερ ἀνελάβομεν.

Ἀναλογισθῆτε πόσοι ἀπὸ ἡμᾶς ἐγκαταλείψαν προσφιλῆ πρόσωπα, γονεῖς, ἀδελφοὺς, τέκνα, ἰδικούς τον. "Ὀλοι αὐτοὶ οἱ ἀποφασισμένοι ὑπάρξας, ὅλος αὐτὸς ὁ ἀπόκληρος κόσμος, ἀπὸ ἡμᾶς περμένει βοήθειαν. Ἀπὸ τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν·

Ὡς Κυβερνήτης; ἐγὼ ὁμολογῶ, ὅτι τὸ Κρατὸς δὲν ἔκαμεν ὅσα ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία. Καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ Κοινωνία τῆς Ἑλλάδος καὶ πολὺ περισσότερον ἡ κοινωνία τῆς Μυτιλήνης ἡ ὁποία ἐπρωτοστάτησεν εἰς ἀλτρουϊσμὸν καὶ ἀγαθοεργίαν καὶ ὑπέστη ἀγογγύστως τόσον δυσβάστακτα βάρη, δὲν θὰ ὑστερήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός της.

(Ζήτω ἡ Λέσβος. Ζήτω ὁ Λεβιαικὸς Λαός!)

Εἰς τὴν γενεὰν μας χαρὰ δὲν θὰ ὑπάρξῃ. Θὰ παρεγγυρόμεθα μὲ τὰς ὡραίας ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος. Ἐργαζόμεθα γιὰ τὰ παιδιά μας. Καὶ ὅπως οἱ προγονοί μας; τοῦ 21 ἔτει καὶ ἡμεῖς ἀφηγούμενοι εἰς τὰς μετέπειτα γενεὰς τὸ ἔνδοξον παρελθὸν μας, θὰ δεικνύωμεν τὰς ἀπέναντι ἀκτὰς καὶ θὰ λέγωμεν:

— Ἀπὸ ἐκεῖ ἐφύγαμεν' πρὸς τὰ ἐκεῖ εἶνει ὁ δρόμος σας.»

Τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐκαταυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημίαι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Σήμερον ἐτελέσθησαν ἐν Βρυσῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐστρατίου Μουτσαφη μετὰ τῆς Δ)δος Εὐαγγελίας Ἰατρέλλη ὡς καὶ τοῦ κ. Θεοχόρους Ἰατρέλλη μετὰ τῆς Δ)δος Μαρίας Χαραλαμπίδου.

Τὰς νεόνυμφους εὐαρμόστως ἐτιμθείσας διὰ τοῦ ὑμεναίου ὑπάρξας συγχαίρω θερμῶς.

Σ. Γεωργακῆς

***

Θεωρῶ καθῆκόν μου ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου τόσον εἰς τὴν Δ)δα Μαρίτσαν Σπανούδη ἀδελφὴν τοῦ ἐν τῷ γραφεῖῳ περιθάλψεως γραμματέως καὶ ἀνεψιὰν τοῦ Δημοτοῦ τοῦ ἑστιατορίου «Μεγ. Βρεττανία», ὅσον καὶ εἰς τὸν διευθυνεῖν Ἰ. Βερβέρην, τὸς των μοὶ τὸν παρέδωσαν ἀκέραιον.

Τοιοῦτοι εὐσυνείδητοι ἄνθρωποι τιμοῦν πραγματικῶς τὴν κοινωνίαν μας δι' ὁ καὶ τοὺς εὐχαριστῶ.

Ὁ εὐγνωμοῶν **Ἰγνάτιος Χ'' Ἠλίας**
(Σχολοχῶρι)

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Πρώην διευθυντὴς τῶν ὠτορινολαρυγγικῶν κλινικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ, τοῦ Ἀρμενικοῦ νοσοκομείων καὶ τῆς Πολυκλινικῆς τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστείας τῆς Σμύρνης, μέλος Εὐρωπαϊκῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιριῶν.

Θεραπεύει τ ς ἀσθενείας: Τῶν ὠτων καὶ τῶν ἐπιπλοκῶν τοῦ κρανίου καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς μύτης, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ στόματος, ἠτοι οὐλων, γλώσσης, σιαγόνων κτλ.

Ἐκτελεῖ αἰσοφαγοσκοπήσεις καὶ λαρυγγο - βρογχοσκοπήσεις πρὸς ἐξαγωγὴν καταποθέντων ξένων σωμάτων καὶ πρὸς ἄμεσον διάγνωσιν τῶν νεοων τοῦ αἰσοφάγου καὶ τῶν βρόγχων (πανιὸ; εἴδους δυσκατοποσί.ι στενώσεις, δυσπνοίαι, βγκους, κτλ.)

Προσφεύγεις ἐγκατάστησε τὸ ἰατρεῖόν του ἐν τῇ Κλινικῇ Μανώλα καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην 9—10 π. μ. καὶ 5—6 μ.μ. ἢ ἐπὶ συνεντεύξει.

Εἰδοποιήσις

Τὸ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «ΘΑΛΕΙΑ» ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 29 Ἰουλίου καὶ ἐὐθεῖαν διὰ Σμύρην μοναδικὴ εὐκαιρία διὰ τοὺς ἀναχωροῦντας δι' ὀμωνοσία. Νοῦλοι συγκαταβατικοί.

1—3 *Πρακτορεῖον Μελανδινοῦ*

ΣΥΛΛΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ἀνακοινωθὲν

Κυκλοφοροῦνε φῆμαι πῶς ἐστάλθη καν ἀπειλητικὸς ἐπιστολὲς σὲ διαφόρους συμπολίτες, καὶ πῶς οἱ ἐπιστολὲς αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὴν τάξη τῶν ἐφέδρων. Ἐπίσης μερικοὶ κακοήθεις συκοφάντες γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν σκοποὺς κρυφοὺς καὶ καθαρὰ ἰδιοτελεῖς, διαδίδουν φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράγματα εἰς βάρος τῶν Σ. Ε. Σ. τῆς Λέσβου. Γιὰ ὅλα αὐτὰ δηλώνουμε :

1) Πῶς μ'ὅλο ποὺ ἡ τάξη τῶν ἐφέδρων — σὰν κάθε ἄλλη τάξη — θἆχει φυσικὰ ἀνάμεσα της σὲ μικρότερη ἢ ἴσως ἀναλογία καὶ ἄτομα ποὺ δὲν ξεύρουν τὰ καθήκοντά τους ἀντικρὺ στὴν τιμὴ καὶ σὲὶν ἀνθρωπισμὸ, ὅμως εἴμαστε βέβαιοι πῶς οἱ ἄτιμες αὐτὲς πράξεις δὲν εἶναι καμωμένες ἀπὸ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας.

"Ὁ Σ. Ε. Σωτηρίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐντιμους πολεμιστὲς κι' ὄχι ἀπὸ κλέφτες οὔτε κι ἀπὸ τραμπούκους.

2) Πῶς ὁ Σ.ω.Σ. βαθιὰ τὴν ἀστυνομία μας γιὰ ν'ἀνακαλυφθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν παραδειγματικὰ οἱ ἄτιμοι ἐπιστολογράφοι.

3) Πῶς ξέρουμε πολὺ καλὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ χαλοκάνουν φοβερὰ γιὰ τὴν δυνατὴ ἕνωση ποὺ ἔκαναν οἱ ἐφεδροι τοῦ Νομοῦ γύρω στοὺς Συνδέσμους Ἐθνικῆς Σωτηρίας ποὺ ὁ σκοπὸ; τους εἶνε χιλιοειπωμένος καὶ ἀναγνωρισμένος : Ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ νὰ βουλεύουν γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ ἀνορθωτικοῦ πνεύματος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 22 κι' ἀπ τὴν ἄλλη νὰ βουλεύουν γιὰ τὴ νέπούλωση τῶνπολλῶν καὶ δυσκολογιάτρευτων πληγῶν ποὺ ἀφῆκαν στὸ κορμὶ καὶ στὴν ψυχὴ τῶν ἐφέδρων οἱ πόλεμοι τὼν 10 χρονῶν ποὺ κάνανε γιὰ τὴν σωτηρία ὁλονῶν.

Τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς οἱ Σύνδεσμοι τους κυνηγάνε νόμιμα, μοναχὰ νόμιμα καὶ πάντοτε νόμιμα. "Ὅποιος ἐνεργεῖ ἔξω ἀπ' τοὺς Νόμους εἶναι ἐχθρὸς τῶν Συνδέσμων τῶν ἐφέδρων. Μὰ κι' ὅπιος προσπαθῆσῃ μὲ τὸ θυμὸ καὶ ἀνανδρο μέσο τῆς συκοφαντίας νὰ δοκιμάσει νὰ μᾶς διασπάσῃ γιὰ νὰ πετύχῃ δικούς του σκοποὺς εἶναι κι' αὐτὸς ἐχθρὸς τῶν Συνδέσμων.

Καὶ κάθε τέτοιον ἐχθρὸ οἱ Σύνδεσμοι θὰ τὸν κυνηγοῦνε μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα ποὺ δίνει ἡ Πολιτεία. Γιατὶ ἔχουνε τὴν ἀξίωση οἱ Σ.Ε.Σ. τῆς Λέσβου νἆναι σεβαστοὶ ἀπὸ ὅλους.

Μυτιλήνη τῇ 22 Ἰουλίου 1923.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ
Ξ. ΑΜΜΑΝΙΤΗΣ
ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ
Ε. ΚΑΗΜΗΣ
Σ. ΚΡΗΤΙΚΑΣ
Α. ΣΚΟΥΦΟΣ

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀργ. Κατσικᾶς ἰδιοκτήτης τοῦ «Γαλλικοῦ Ἀποδηματοποιείου» κομίσας μεγάλην συλλογὴν δερμάτων καὶ νέων φορμῶν ὡ, καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη δι' ἀποδήματα γυναικεῖα καὶ ἀνδρικα.

ΠΩΣ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΙΕΨΕΥΣΑΝ ΕΑΥΤΟΥΣ

— *"Ἀρθρον τοῦ κ. Πυῶ*

Παρισιοῦ, 20.— Εἰς τὴν «Κυανὴν Ἐπιθεώρησιν» ὁ κ. Ρενὲ Πυῶ δημοσιεύει μακρὸν ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνασκευάζει τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Φρανκλίνου Μπουγιὸν καὶ ἄλλων τουρκοφίλων Γάλλων καὶ Ἄγγλων, καθ' ὃν «τὴν Σμύρην ἔκαυσαν οἱ Ἕλληνες», ἀποδεικνύει δὲ ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἔσβεσαν τὸ πῦρ εἰς τὴν πόλιν καὶ ὑπέδειξαν τὴν πυρκαϊάν.

Ὁ κ. Ρενὲ Πυῶ ἐπιμένει ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἀφοῦ ἔχασε πλέον τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων, ἀπῄτησε νὰ κανονισθοῦν ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν αἱ ζημίαι τῆς πυρκαϊᾶς; Σμύρνης ἤς ἦτο, ὡ, ὑπεσημείωσε πλέον ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία «ὅλως τυχαία».

Ὁ κ. Πυῶ διαπιστώνει λιαν ὀρθῶς, ὅτι ὅταν οἱ Τοῦρκοι ἤμπαζὸν νὰ λάβουν παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποζημιώσεις ἐχάλκευσαν τὰ περὶ πυροπλήσεω. τῆς Σμύρνης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Βραδύτερον ὅμως ἀνήρεσαν τὸν πρῶτον αὐτῶν ἰσχυρισμόν, ὅπως, δώσουν ὅπλα εἰς χεῖρας τῶν δικηγόρων των διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν πυρκαϊαῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— *Περίεργοι δηλώσεις τοῦ Ράδιτς*

Βερολίνον 20.— Ὁ ἡγέτης τῶν Κροατῶν κ. Ράδιτς δημοσιεύει εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Λαοῦ» τοῦ Τουρίνου ἄρθρον, ἐν τῷ ὁποίῳ λέγει, ὅτι αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς διατελοῦν οἱ Κροάται κοθίστανται ἀφόρητοι λόγῳ τῆς μεγαλομανίας τῶν Σέρβων. Ὁ κ. Ράδιτς τονίζει πρωτίστως, ὅτι ὁλόκληρον τὸ Κροατικὸν Ἔθνος ἦτο ἕτοιμον νὰ ἀναλάβῃ τὸν κατὰ τῶν Σέρβων ἀγῶνα εἰς πᾶσαν στιγμὴν, προτιμήσαν ἐν τούτοις νὰ κλεισῇ περιηγουμένου, συμμαχίαν μετὰ τῆς Μακεδονίας (;), Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας, λαμβάνον ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐπεμβάσεως Δυνάμεως, τῆς ὁποίας θὰ ἐθίγετο τὸ συμφέρον.

Σ. Ε. Λ. Ὁ κ. Ράδιτς ἐνοεῖ προφανῶς τὴν Ἰταλίαν.

— *Δηλώσεις τοῦ Μπάλτουϊν διὰ τὴν ἐκκένωσιν*

Λονδῖνον 20.— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπάλτουϊν ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκκένωσιν τῶν τουρκικῶν ἐδαφῶν ἐκ μέρους τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐὰν ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας ὑπογραφῇ ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν, ἐφ' ὧν ἀγγέλεται δὲ ἐπήλθε συμφωνία, θὰ ἐπιστρωθῇ οὕτω πω; τὸ ζήτημα, ὥστε ἡ ἐκκένωσις ν' ἀρχίσῃ ἅμα τῇ κυρώσει τῆς συνθήκης ὑπὸ τῆς Ἀγκύρας καὶ θὰ συμπληρωθῇ ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης.

— ΝΕΟΝ ΒΑΦΕΙΟΝ —
ΑΔΑΜ ΜΕ·ΓΑΔΗΝ

Εἰς τὸ ἐν Ἐπίνῳ Σάλῳ (Βίγλα Τζιτμὶ) Νέον Βαφεῖον, βάφονται φορέματα καὶ νήματα εἰς ὅλα τὰ χρώματα. Ἐργασία ἀπολύτως καὶ τιμαὶ πολὺ εὐθηναί.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ
Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Ἐλευθ. Λόγου»

Ἀριθ. 3096 **ΑΘΗΝΑΙ 21 Ἰουλίου, Μεσονύκτιον**

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΣΜΕΤ ΠΑΣΑ — ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΙΜΒΡΟΥ, ΤΕΝΕΔΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΑΓΑΤΣ

Τηλεγραφεῖται ἐκ Λωζάνης, ὅτι ὁ Ἰσμὲτ πασᾶ; ἀπηύθυνε πρὸ; τὸν κ. Βενιζέλον ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας διεβεβαίου αὐτὸν ὅτι ἡ Τουρκία ἀποδέχεται τὴν Ἑλληνικὴν αἴτησιν ὅπως ἐπεκταθῇ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀμνηστείας, καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἴμβρου, Τενέδου καὶ Καραγάτς μέχρι τέλους τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μετὰ τῶν σχετικῶν δηλώσεων κατετέθη εἰς τὴν γραμματείαν τῆς Διασκέψεως.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ ΜΕΝ ΕΠΕΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ ΔΕ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, ἡ Ρωσσία δὲ ἐξῆλθ ὅπως συνυπογράψῃ τὴν σύμβασιν περὶ τῶν Στενῶν ἐπιφυλασσομένη ὅμως ὅπως; προτείνῃ βραδύτερον ἐπ' αὐτῆς τὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἤθελε κρίνει ἀναγκαίας. Δηλοῖ προσέτι ὅτι μὴ δυναμένη πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἀποστείλῃ πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπον εἰς Λωζάνην ἐπειδὴ εὑρίσκεται εἰς διακεκομμένας σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλβετίας; θέλει ἀποστείλῃ πληρεξούσιον εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖ θὰ ὑπογράψει τὴν σύμβασιν ἐντὸς τῆς προβλεπομένης προθεσμίας.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ ΔΕΝ ΛΥΕΙ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Γαλλικὸς, ὁ Ἀγγλικὸς καὶ ὁ Ἰταλικὸς τύπος; σχολιάζοντες τὴν συνοίκην τῆ, Λωζάνης διαπιστοῦσιν σχεδὸν ὁμοφώνως ὅτι αὕτη δὲν λύει τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ἐπιφυλάσσουσα μεγάλας πολιτικὰς δυσχερείας εἰς τὸ μέλλον.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Χατζηκυριάκος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, ὅτι κατὰ τὴν ἀντίληψίν του οὐδεὶς λόγος διακιολογεῖ τὴν ὕψωσιν τοῦ συναλλάγματος, προσέθεσε δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐπέμβει.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι ὁ ἡγέτης τῆς μερίδος τῶν Κροατῶν Ράδιτς, πρόκειται νὰ συλληφθῇ ἕνεκα ἀποκαλυφθείσων ἐνεργειῶν του κατὰ τῆς ἑνότητο; τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ κράτους καὶ κατόπιν δηλόσεῶν του προσβλητικῶν διὰ τὴν βασίλισσαν τῆς Σερβίας.

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μονάχου εἰ; μεγάλην ἐορτὴν τὴν ὁποίαν ἔδωκαν οἱ Γερμανικοὶ ἀθλητικοὶ σύλλογοι ὁ Λούδενδόρφ ὁμιλήσας πρὸς τὰς χιλιάδας τῶν ἀθλητῶν ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Γερμανικὴ νεολαία δέον νὰ ἐμπνέεται πάντοτε ὑπὸ πατριωτισμοῦ, μίσους κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φλογερᾶς ἐπιθυμίας ἐκδικήσεως.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Γερμανοῦ στρατοκράτου προξενοῦν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς συμμαχικοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς κύκλους.

Ἀριθ. 3927 **ΑΘΗΝΑΙ, 22 Ἰουλίου, ὥρα 2.40 πρωϊνή**

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΝΑΤΑ.— ΠΟΤΕ ΘΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ Η ΛΟΓΟ